

PREGÓ A L'AJUNTAMENT DE VILA-RODONA

ELS PETITS MUNICIPIS I EUROPA

(Vila-rodona, 5 de novembre de 2004)

Hola, molt bona tarda a tothom,

Abans de res, dir que estic molt contenta de trobar-me avui aquí entre vosaltres, a Vila-rodona, perquè, a vegades, els polítics tenim una mica la sensació de viure lluny dels ciutadans i ciutadanes, i ocasions com aquestes són sempre molt bones per conèixer-nos tots una mica millor.

A vegades, la gent no acaba de saber exactament què fan o què fem els diputats i diputades al Parlament Europeu. Doncs bé, encara que alguns ens vegin lluny de la seva realitat de cada dia, intentem precisament fer el contrari. La nostra feina allà és fer que Europa s'acosti més a la realitat que la compon, als seus ciutadans, als municipis, i a les regions; i també que aquests, ciutadans i ciutadanes, municipis i regions, mirin a Europa com una font de respostes als problemes que sovint ja no poden ser resoltos a nivell local, regional o dels Estats, sinó que tenen un abast més ampli, que es decideixen a nivell europeu, i que sovint responen a criteris establerts en grans cimeres, organitzacions o fòrums mundials.

De fet, els catalans i catalanes hem de tenir clara la importància creixent del Parlament Europeu -de fet, demostrada fa tan sols una setmana quan es va negar a acceptar una Comissió Europea que no complia amb els principis democràtics europeus- i de les instàncies de decisió europees pel que fa al nostre futur com a país, tant en l'àmbit polític, com en el social i l'econòmic. I, d'altra banda, intentar influir-hi al màxim. Per què? Doncs precisament perquè moltes de les decisions que es prenen a Brussel·les tenen repercussions directes en les polítiques que ha d'aplicar el govern de Catalunya.

Per això, els socialistes demanem per a Catalunya la veu que li correspon a Europa. Catalunya ha de poder participar en aquelles institucions on es debaten i s'aproven les polítiques que després haurà d'aplicar.

Per a nosaltres, el millor model que té Catalunya per poder participar a Europa, és el model federalista. I, d'acord amb aquesta proposta federalista, defensem un model d'Unió basat en la proximitat, èr aprofundir en la democràcia comunitària; en la subsidiarietat, que les decisions es prenguin com més aprop dels ciutadans millor; i en la transparència, per apropar més la ciutadania a la política i a les institucions europees.

Però aquesta aproximació i mirada a Europa s'ha de fer com una contribució o aportació a la Unió. No s'hi val només mirar Europa per reclamar diners o culpar-la de les decisions polítiques difícils o negatives. Cada regió o municipi ha de contribuir aportant les seves especificitats, i que mostren unes necessitats particulars que Europa també ha de contemplar i a les quals ha de donar solució.

Perquè és en "la diferència" en el que Europa té precisament la seva riquesa. Parlem d'una zona que aglutina 450 milions d'habitants de territoris molt diversos. I això ha de servir per conèixer-nos i comprendre'ns millor, i trobar noves aliances en base a interessos i preocupacions compartides i, com a tals, més fàcilment defensables i possibles d'afrontar.

A més, però, la nostra aportació a Europa ha de ser una aportació responsable, com a ciutadans i ciutadanes de Catalunya, però també com a europeus i ciutadans del món. Perquè sovint convé tenir una visió més àmplia dels problemes o de les situacions, i hem de ser conscients que ara Europa necessita el màxim impuls per afrontar amb èxit la recent ampliació a Vint-i-cinc països, així com el desenvolupament de la futura Constitució Europea. I això sense oblidar les importants disparitats regionals i socials que tenim al continent o, per exemple, els compromisos referents als Objectius del Mil·lenni de les Nacions Unides amb el desenvolupament sostenible o l'eliminació de la pobresa al món, que per solidaritat i seguretat no podem tampoc ignorar.

Vila-rodona té aproximadament 1.000 habitants i viu sobretot de l'agricultura. Per tant, forma part de la cultura dels pobles rurals de Catalunya, que troba també moltes similituds amb altres pobles europeus d'aquestes característiques.

En el marc de l'Euroregió impulsada pel President de la Generalitat, Pasqual Maragall, es fan més evident que mai els beneficis que poden derivar-se de la cooperació transregional i transfrontera, tant a nivell econòmic, com d'infraestructures, d'investigació, d'universitats, etc. I aquesta cooperació transfronterera també és aplicable a les xarxes de ciutats i municipis europeus, especialment d'aquells que formen part de regions amb particularitats específiques, com les de muntanya.

De fet, el govern de la Generalitat ja ha mostrat sensibilitat i interès en la qüestió. Així, aquesta mateixa setmana ha acordat un programa de cooperació amb els petits municipis per tal de detectar les seves necessitats i poder trobar-ne les solucions convenients. Considera que les especials condicions que s'hi donen, tant pel que fa a activitats econòmiques com en relació amb les infraestructures, l'accessibilitat, la climatologia i el nivell de prestació dels serveis, fan necessària una atenció especial. Igualment, ha acordat celebrar l'any 2006 el primer Congrés del Món Rural de Catalunya per adaptar la situació actual de l'agricultura i el món rural a les principals tendències d'evolució en aquest àmbit, que aconsellen reflexions i noves orientacions sobre un nou model de desenvolupament sostenible. Alhora apunta que convindria impulsar un diàleg entre el món rural i l'urbà que permetés conformar una política agrària adaptada a les necessitats de la societat catalana actual.

El Parlament Europeu, per exemple, també dedica una atenció especial a les regions de muntanya per la seva problemàtica específica. I jo personalment formo part d'un grup de

treball sobre aquestes regions, on aniré seguint les principals línies que puguin afectar Catalunya.

El marc general en el qual s'haurà de desenvolupar l'activitat agrària en el futur està condicionat per l'augment previsible de la demanda d'aliments de qualitat, els quals s'hauran d'obtenir en condicions de sostenibilitat i dins del procés de reforma de la Política Agrària Comunitària (PAC).

I precisament és en la reforma d'aquesta política que Catalunya ha de poder decidir, perquè hi tenim interès, i també perquè hi tenim experiència.

Ara bé, aquesta reforma es fa en un marc global. I què vol dir això? Vol dir que es fa sota la pressió de l'Organització Mundial del Comerç i dels països menys avançats amb la demanda de reduir les ajudes europees als nostres productors. Aquesta disposició, tenint en compte els compromisos de la comunitat internacional en la lluita contra la pobresa és fàcilment comprensible, ja que el comerç és una de les poques armes de què disposen molts països per sortir del subdesenvolupament. I Europa hi ha de contribuir també, en aquest cas, afavorint la lliure competència en el sector agrícola, sense que això signifiqui anar en detriment dels productors i agricultors europeus.

La reforma que es planteja la Unió Europea passa per garantir el creixement sostenible de l'agricultura. Des del PSC, considerem que la Política Agrícola Comuna (PAC) ha de progressar en la vinculació dels mecanismes de suport amb el territori, que permeti el desenvolupament dels diferents models agroindustrials per tal de proveir les necessitats creixents d'aliments de qualitat, tot i respectant el medi ambient, amb un compromís per la seguretat alimentària regional i el manteniment i millora del potencial humà que dóna suport a l'activitat agrària i al desenvolupament sostenible del territori, així com amb una decidida estratègia divulgadora de l'acció cultural que el món agro-rural juga en la construcció del teixit social europeu.

Per donar compliment a aquests propòsits és necessari impulsar, en el marc de les previsions comunitàries, una aplicació regional dels instruments de suport que potenciï la diversitat de les diferents realitats agro-socials, reforçant el principi de cohesió social i econòmica, i establint les fórmules de suport a l'activitat rural que lluitin contra el despoblament i la pèrdua de capacitat productiva i d'intervenció en el territori.

Des de Catalunya el Govern pretén impulsar una profunda transformació de l'administració agrària que faciliti la incorporació de la Universitat a les tasques d'innovació del sector, el desenvolupament de les noves tecnologies aplicades, com l'agròtica, el foment de la aquicultura de qualitat. Fomentant les activitats del sector amb una forta implantació urbana, com la jardineria i el paisatgisme, com a base per al desplegament d'una nova aproximació entre les realitats urbana i rural. I promoure la innovació en els àmbits agroindustrials tendents a definir nous productes i nous escenaris de valor afegit al servei de la societat.

La Unió Europea ha de ser portadora del canvi ecològic i social: preservant el medi ambient i les formes de vida sostenibles. Aquest enfocament, tal com defineix l'Estratègia de Desenvolupament Sostenible de la Unió, ha d'aconseguir integrar les preocupacions mediambientals en totes les altres polítiques, implantar-se en el mercat i comptar amb la

col·laboració de la ciutadania. Perquè s'ha de reestructurar l'economia global per tal que sigui compatible amb l'ecosistema del planeta i amb el progrés econòmic, tal com estableix el Protocol de Kyoto.

Des del meu punt de vista, és important assolir un equilibri entre les zones rurals i urbanes, millorant la qualitat de vida a les ciutats -especialment a les zones més desfavorides-, i especialment fomentant el desenvolupament sostenible de les zones rurals.

D'altra banda, cal tenir en compte la protecció del consumidor. I per això la Unió Europea ha de contribuir de manera determinant a la seguretat alimentària i a la millora de la qualitat dels nostres productes. Defenso que, en benefici dels consumidors, no es faci tot allò que és tecnològicament possible o que la indústria alimentària requereix.

Diem sempre que la Unió Europea queda lluny de la ciutadania. Però en realitat, veieu que és un espai que tracta qüestions que afecten directament molts àmbits de la nostra quotidianitat, i aquesta Unió Europea, avui una gran Unió Europea de 25 Estats, ha portat molts avenços al continent, tant a nivell simbòlic, econòmic, social, en termes de pau i de modernitat....

Així, no només cobreix un seguit de polítiques que s'han anat configurant, com algunes de les que acabem de mencionar: la política agrícola, de medi ambient, de competència, etc., sinó que representa un espai d'oportunitats per a les persones, pobles i ciutats, regions i Estats europeus.

Avui, des de Vila-rodon us podeu preguntar què pot fer per a vosaltres la Unió Europea en un futur. I jo crec que molt. Pot encaminar la reforma de la política agrària en bona direcció; pot aproximar-se més a les persones, amb un major diàleg i cooperació amb entitats subestatals com les regions i els municipis; pot escoltar les seves opinions, necessitats i problemàtiques, i pensar en possibles solucions; pot avançar en el reconeixement del català a la Unió Europea, amb el que significa per a la comunicació entre els catalans i catalanes i les institucions comunitàries; i pot continuar avançant així cap a una Europa més democràtica, més propera, més social i més justa, amb un major pes i responsabilitat en el món.

Pel que fa a la relació de la Unió Europea amb els municipis, la futura Constitució Europea estableix que abans de fer una proposta legislativa, una llei, la Comissió procedirà a àmplies consultes en les quals haurà de tenir en compte la dimensió regional i local de les accions previstes. I a més, el Comitè de les Regions també podrà interposar recursos en contra d'actes legislatius europeus quan aquests vulnerin el principi de subsidiarietat, és a dir, quan des de la Unió Europea no es respecti el principi pel qual s'han d'aplicar les polítiques des del nivell més eficaç i pròxim possible, sigui aquest local, regional o estatal.

És per això que la ratificació i posterior aprovació de la Constitució Europea és fonamental, perquè arribats a aquest punt, no ens podem permetre recular en l'esperit europeista que tants anys hem trigat a aconseguir.... Aquesta Constitució avança en matèria de drets socials, incorpora la Carta dels Drets Fonamentals fins ara no vinculant que reconeix drets laborals essencials i coneguts, millora els mecanismes institucionals per agilitzar la presa de decisions de la Unió Europea, millora també en transparència i democràcia, i dota de més poder el

Parlament com a cambra de representació dels ciutadans i ciutadanes. Per tots els avenços que suposa, i perquè marca el punt de partida cap a l'Europa social i de les persones que volem, us demano a tots que voteu sí en el referèndum que celebrarem el proper 20 de febrer, en el ben entès que depèn de nosaltres, i és la nostra responsabilitat, que Europa sigui en un futur una Unió de benestar, a més d'una àrea de pau en el món. De fet, un poble com Vila-rodona, que en la seva història ha viscut ocupacions successives, ha d'entendre perfectament que el gran objectiu aconseguit per la Unió fins als nostres dies sigui, precisament, el de la pau. Evidentment encara hi ha moltes qüestions que ens agradaria que tingués en compte aquesta Constitució. Que els pobles pesessin més i no ho fessin tant els Estats, que hi hagués un govern econòmic per poder fer front al dumping social, que l'harmonització fiscal fos un fet... Però construir Europa vol dir trobar maneres de fer passes endavant i arribar a compromisos. Avui, els governs que componen la Unió Europea són 25. D'aquests, 19 de dretes, de manera que per això no ens podem obstruir a una Constitució Europea que és més social, més progressista, més democràtica i propera a la gent. Ara del que es tracta és de reeixir en aquesta nova etapa després de l'ampliació, i construir una Europa social i democràtica...

I especialment en un context internacional com el dels nostres dies, on acabem de veure com George W. Bush tornava a guanyar les eleccions als Estats Units, amb el que significa en termes de política exterior... On el Pròxim Orient està sumit en una profunda crisi agreujada per la mort clínica del rais palestí, on Irak continua patint terribles enfrontaments entre ocupants i ocupats, etc.

Per tant, i també per petits municipis com Vila-rodona, el futur passa, no per afirmar l'adhesió a l'Estat o refermar-se en els particularismes, i tampoc per deixar-se arrossegar per la forta corrent de la globalització. Passa, això sí, per la recerca d'aliances a nivell regional, per l'adopció d'estratègies compartides i, evidentment, per la responsabilitat de formar part de del món, això sí, en el marc de la Unió Europea.

Gràcies,

Maria Badia i Cutchet

Secretària de Política Europea i Internacional del PSC.

Diputada al Parlament Europeu.